

מנהיגי חינוך יקרים!

פרשת "קדושים", קשורה בתוכנה לסוף הפרשה הקודמת, שבה הזהירו בני ישראל:

"כמעשה ארץ מצרים... וכמעשה ארץ כנען... לא תעשו"

בפרשת קדושים מדגישה התורה, שלא די להימנע מעשיית הרע, אלא יש לשאוף לחיי קדושה וטהרה ע"י עשיית מצוות ומעשים טובים בכל עת. הפרשה דנה בציווי הפותח "דַּבֵּר אֶל-כָּל-עַדְת בְּנֵי-יִשְׂרָאֵל, וְאָמַרְתָּ אֲלֵהֶם--קְדוֹשִׁים תְּהִיוּ: כִּי קְדוֹשׁ, אֲנִי ה' אֱלֹהֵיכֶם"

מה פרוש הציווי קדושים תהיו? כיצד ניתן להיות קדוש? על כך עונה הרמב"ן:

"אבל הפרישות היא המוזכרת בכל מקום בתלמוד שבעליה נקראים פרושים, והענין כי התורה הזהירה בעריות ובמאכלים האסורים והתירה הביאה איש באשתו ואכילת הבשר והיין א"כ ימצא בעל התאווה מקום להיות שטוף בזמת אשתו או נשיו הרבות ולהיות בסובאי יין בזוללי בשר למו וידבר כרצונו בכל הנבלות שלא הוזכר איסור זה בתורה והנה יהיה נבל ברשות התורה לפיכך בא הכתוב אחרי שפרט האיסורים שאסר אותם לגמרי וצווה בדבר כללי שנהיה פרושים מן המותרות..."

כלומר המבחן של האדם הוא דווקא בדברים המותרים ולא באסורים. דווקא במה שמותר תגביל את עצמך. הרמב"ן אף משתמש בביטוי חריף "נבל ברשות התורה" כלומר יכול אדם כל חייו לא לעבור על איסור ועדין להיקרא "נבל ברשות התורה" למשל אדם שיקדיש את כל חייו לאכילה, גם אם היא אכילה כשרה הרי שאיבד את צלמו ונפל לתהום החומריות.

ישנו סימן מעניין בשו"ע. סימן רל"א ובו סעיף אחד בלבד. השו"ע בנוי על פי סדר יומו של האדם, השכמת הבוקר, תפילות, אח"כ ברכות ולאחר מכן תפילת מנחה. לפני הסימן העוסק בתפילת המנחה כותב השו"ע סימן שכותרתו 'שכל כוונותיו יהיו לשם שמיים' ושם הוא פוסק שאם אדם חייב לישון שנת צהרים אזי מותר לו "אם אי אפשר לו ללמוד בלא שינת צהריים – יישן" אולם מיד באה ההסתייגות "ואף בזה המעט – לא תהא כוונתו להנאת גופו, אלא להחזיק גופו לעבודת השם יתברך". כלומר אין איסור על שנת צהרים אולם אסור להרבות בה, אסור להיכנע לעצלות.

השו"ע כותב: "בכל דרכיך דעהו" ואמרו חכמים: כל מעשיך יהיו לשם שמיים, שאפילו דברים של רשות, כגון האכילה והשתייה וההליכה והישיבה והקימה והתשמיש והשיחה וכל צרכי גופך, יהיו כולם לעבודת בוראך, או לדבר הגורם עבודתו. שאפילו היה צמא ורעב, אם אכל ושתה להנאתו – אינו משובח, אלא יתכוון שיאכל וישתה כפי חיותו לעבוד את בוראו...."

"נקדש את שמך בעולם כשם שמקדישים אותו בשמי מרום..." זהו אם כן הסוד של היהדות אשר יודעת לקדש את העולם, גם החומרי, וזהו הסוד של האנשים המעולים יותר מן המלאכים כי המלאכים מקדשים את שמו של הקב"ה בשמי מרום ואילו אנו האנשים הפשוטים מקדישים את שמו של הקב"ה גם בעולם הזה.

"הפרשה מסתיימת בהוראה: "והייתם לי קדושים, כי קדוש אני ה' " (כ', כ"ו) בכך באה התורה להדגיש שעל בני ישראל מוטלת החובה לשאוף כל הימים להתעלות במעלות הקדושה והטהרה, עד למדרגה העליונה של הקדושה האלוקית. בדרישה זו שדורש הקב"ה מישראל, יש גילוי של אהבה יתרה מצד ה' לעמו הנבחר. וכשם שכל אב טורח לחנך את בנו בדרך הטוב והישר ושואף לראות בצאצאיו המשך נאמן לדמותו הרוחנית – כך מבקש הקב"ה לראות בעם בחירתו אנשי מופת ובני עליה, בבחינת "ישראל אשר בך אתפאר" משום כך איננו מוצאים כאן הוראה סתמית לבני העם להיות קדושים, אלא נאמר: "קדושים תהיו, כי קדוש אני ה' אלוהיכם". שנזכה בע"ה לחיות חיים של "קדושים תהיו" ויהיה שם שמים מתאהב על ידינו.

מנהלים יקרים, אנו שמחים על הסיעתא דשמיא הגדולה בה חזרנו לשגרת לימודים מלאה, מודים לה' על הטוב הגדול "מזמור לתודה הריעו לה' כל הארץ" כולנו מרכזים מאמץ בכל תחומי הלמידה והעשייה בבחינת "בכל דרכך דעהו" מגבירים השקעה ותכנון בצמצום פערים, פועלים לנצל כל שעת לימוד באופן מיטבי, מתגברים לימודי מקצועות הקודש באופן שתלמידים יסיימו את גופי התורה שיש ללמוד בכל שכבת גיל.

השבוע ביום שלישי זכינו לקיים טקס למורי המאה של החמ"ד- מורי המאה הם הביטוי ל"קדושים תהיו" המורים המצוינים זוכי הפרס חוד החנית של המחנכים בחמ"ד במעשיהם מהווים דוגמה והשראה לכולנו בבחינת "ישראל אשר בך אתפאר".

שנזכה להוסיף קדושה

שושנה נגר